

[Haunstrup Clemmensen.]

netop fordi man her står over for en opsparing af meget væsentlig størrelse og betydning.

Ingen kan vel være i tvivl om, at den måde, hvorpå vi indretter vor beskatning generelt, kan have den største betydning. Der er allerede talt om formuebeskatningen, men det er da helt klart, at også indkomstbeskatningen, både dens absolutte højde og dens fordeling på forbrug og indkomst, er et væsentligt spørgsmål. Også her har vi fra konservativ side det ønske, at vi når langt længere frem med en i realiteten væsentlig begunstiggelse af opsparingen gennem den almindelige skattelovgivnings udformning.

Til sidst er det mig magtpåliggende at understrege, at bekæmpelse af inflationen vel er den mest effektive opsparingsfremmende foranstaltning, der overhovedet kan gennemføres. Her synes vi ikke at regeringen har alt for stolte resultater at opvise, og vi håber på denne alvorlige baggrund, at nødvendigheden af at forøge opsparingen også vil føre til, at alle kræfter — forhåbentlig med større resultater fremover — sættes ind for at bekæmpe den inflation, der er så farlig for al opsparingsvirksomhed her i landet.

Axel Sørensen: Der er et gammelt ord, der siger, at kun de mennesker, der er født til at foretage en opsparing, og så de, der på grund af byrder er nødt til det, er dem, man er sikker på. Herudover er der store vanskeligheder med at opnå positive resultater over længere tid i opsparingsens tjeneste.

De lovforslag, som her debatteres, om en skattelettelse for opsparing, er jo et produkt af det forlig, som også indeholdt omsætningsafgiften, idet der blev indgået en aftale om, at der skulle fremsættes lovforslag om en lettelse for opsparing. Jeg må jo sige, at de foreliggende lovforslag er af betydelig bedre kvalitet end det lovforslag, som folketetinget blev stillet over for i foråret, da man gennemførte omsætningsafgiften, og derfor kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale en gennemførelse af dem.

Lovforslaget om skattelettelse for opsparing er, som det allerede er omtalt, delt i to afsnit, hvoraf det første angår personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det er her en betingelse for at opnå skattelettelse, at vedkommende skatteyder har drevet den pågældende erhvervsvirksomhed i hele det indkomstår, der lægges til grund for opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1963-64. Dertil kommer, at indkomstopgørelsen skal opfylde kravene i bogføringsloven samt de krav, der stilles ifølge kontrolloven om selvangivelse af indkomst og formue. Selve skattelettelsen for opsparing udgør 21 pct. af den formuefremgang, der fremkommer som forskellen mellem indkomst og privatforbrug. For forsørgere kan der maksimalt beregnes skattelettelse af en opsparing på 1.500 kr. Med 21 pct. beløber den sig til 315 kr. For ikke-forsørgere er det maksimale beløb 1.000 kr., og med de samme 21 pct. bliver det 210 kr. Det således konstaterede skattelettelsesbeløb gives i form af et fradrag i den pålignede indkomstskat til staten.

Af afsnit II fremgår reglerne for skattelettelse med hensyn til de personer, som ikke er erhvervsdrivende, og ligeledes kan reglerne her også benyttes af erhvervsdrivende personer, hvis regnskaber ikke er af en sådan kvalitet, at de opfylder de i afsnit I nævnte betingelser for opsparingsikkerhed. Disse grupper af skatteydere kan opnå de allerede nævnte skatteletter på den måde, at de foretager indskud på en særlig konto for skattelettelse i et pengeinstitut. Disse indskud må være på 1.500 kr. for forsørgere og 1.000 kr. for ikke-forsørgere, og beløbet skal henstå bundet i 5 år fra udløbet af indkudsåret og kan derefter hæves uden at være indtægtsskattepligtigt. Hvis beløbet hæves inden, skal kontohaveren betale 15 pct. til staten, ligesom den betalte afgift selvfølgelig heller ikke kan bringes til fradrag ved den efterfølgende skatteopgørelse. Der er indsat regler, der tager i betragtning, at en skatteyder kan dø, inden bindingen på de 5 år er udløbet.

Jeg synes, at der mangler en lille indrømmelse, som vi har haft tidligere vedrørende ungdommen, idet det i tidligere opsparingslove har været sådan, at bestemmelserne om binding kunne ophæves, hvis vedkommende etablerede sig selvstændigt inden for de nævnte 5 år. Dette kan vi selvfølgelig tale om, når lovforslaget kommer til udvalgsbehandling.